

Sygn. akt II KK 267/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie S. R.

skazanego z art. 180a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 29 czerwca 2021 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt IX Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

S. R. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 180a k.k. Sąd Rejonowy w G., wyrokiem z 14 lipca 2020 r., w ramach zarzucanego mu czynu uznał go za winnego tego, że kierował pojazdem po drodze publicznej, nie mając do tego

uprawnień, i skazał za popełnienie wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. na karę grzywny. Po przeprowadzeniu kontroli apelacyjnej, zainicjowanej przez oskarżyciela publicznego, Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z 30 listopada 2020 r., zmienił zaskarżone orzeczenie przez uzupełnienie opisu czynu o stwierdzenie: „nie stosując się do decyzji nr [...] Starosty [...] o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi” i skazał S. R. za popełnienie przestępstwa z art. 180a k.k. na karę grzywny.

Kasację na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, wskazując na rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa proceduralnego polegające na przeprowadzeniu nienależytej kontroli odwoławczej i bezpodstawnym przyjęciu, że S. R. dopuścił się czynu zabronionego z art. 180a k.k., i zażądał uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Zasadniczym powodem wydania przez Sąd Najwyższy wyroku kasatoryjnego było ustalenie, że w chwili kontroli drogowej przeprowadzonej wobec S. R. w dniu 25 grudnia 2019 r. nie obowiązywał już zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z 20 grudnia 2016 r. (S. R. skazano wówczas z art. 178a § 1 k.k.), albowiem został w całości wykonany w dniu 17 września 2019 r. W powołanym orzeczeniu oznaczono datę początkową - 17 września 2016 r. – rozpoczynającą wykonanie tegoż środka karnego (przytaczając to orzeczenie w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w G. z 14 lipca 2020 r. omyłkowo wskazano dzień 17 września 2017 r.) i podano czas 3 lat jego obowiązywania. Wychodząc niejako naprzeciw wątpliwościom, które wypłynęły w trakcie procedowania w niniejszej sprawie, wskazać należało, że wyrok Sądu Rejonowego w N. z 20 grudnia 2016 r. był jedyną podstawą do bezzwłocznego wszczęcia postępowania wykonawczego (art. 9 k.k.w.), a co za tym idzie, to na tym Sądzie spoczywał obowiązek zainicjowania wykonania zakazu (art. 11 § 1 k.k.w. w zw. z art. 182 § 1 k.k.w.) i określenia czasu jego trwania. Zgodnie z procedurą wykonawczą skierowano orzeczenie do właściwego organu samorządu terytorialnego odpowiedzialnego za realizację

przedmiotowego rozstrzygnięcia, czego skutkiem było wydanie przez Starostę [...] w dniu 13 lutego 2017 r. decyzji o cofnięciu skazanemu uprawnień do prowadzenia pojazdów od dnia oznaczonego w wyroku, tj. 17 września 2016 r., na czas 3 lat, a więc do 17 września 2019 r. Zawarcie w decyzji Starosty wzmianki o tym, że po upływie tego terminu skazany będzie mógł ubiegać się o przywrócenie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi miało charakter ściśle techniczny, ale w żadnym wypadku nie można przyjąć, że organ ten dysponował jakimkolwiek uprawnieniem do ingerencji w czas trwania orzeczonego zakazu; na straży zapobiegania tego typu nieprawidłowościom stoi przepis art. 182 § 2 k.k.w. W związku z powyższym niepodobna uznać, że w dniu 25 grudnia 2019 r. S. R. mógł dopuścić się przestępstwa z art. 180a k.k. przez niezastosowanie się do decyzji Starosty [...] z 13 lutego 2017 r. wydanej wskutek zapadnięcia wyroku Sądu Rejonowego w N. z 20 grudnia 2016 r. Jednocześnie, wyłącznie dla porządku, dodać wypadało, że powyższe ustalenie nie blokuje ponownego rozważenia przypisania S. R. popełnienia czynu zabronionego z art. 94 § 1 k.w., przy zachowaniu w polu uwagi przepisów statuujących przedawnienie karalności wykroczeń (art. 45 k.w.).

Dlatego wydano orzeczenie kasatoryjne (art. 537 § 2 k.p.k.).